Anul al 61-lea
8 Pagini

EXEMPLARUL 15 LEI
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-lui P. T. T. Nr. 71.867/939

Nr. 298 Vineri 3 Noembrie 1944
8 Pagini

ABONAMENTE
UNIVERSUL PROVINCIA
Lei 1000 pe 3 luni
Lei 2000 pe 6 luni
Lei 3800 pe 12 luni
CAPITALA
Lei 1100 3 luni
Lei 2100 6 luni
Lei 4000 12 luni
AUTORITĂŢI
Lei 5500 pe an

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

ABONAMENT
UNIVERSUL
6 luni 4 lei m.
12 luni 800 lei
D. COPIILOR 6 L. 460
lei-12 L. 900. RADIO U.
6 L. 600 lei 12 L. 1000
Z. ŞTIINŢELOR 6 L. 600-12
L. 1000 lei, VESELIA 6 L.
450 12 L. 800 lei
IN SUFLET 6 L.
320-12 L. 600 lei

DIRECTOR
ION LUGOSIANU

CUVÂNTAREA D-LUI CHURCHILL

Cuvântarea rostită de d. Churchill în Camera Comunelor, deşi prilejuită de o chestiune de ordin intern, are totuşi o deosebită importanţă internaţională întrucât ea interesează, prin anumite declaraţiuni făcute de premierul britanic, toate naţiunile care se găsesc azi în război cu Germania şi cu afiliaţii ei şi, am putea adăoga chiar pe acei neutri cari, deşi rămaşi în afara conflictului, se resimt din ce în ce mai mult de durata lui.

D. Churchill a vorbit cu sinceritatea care îl caracterizează şi cu acel respect al realităţii şi al adevărului pe care l-a păstrat totdeauna. Poporul britanic are această valoroasă însuşire: el ţine să cunoască realitatea chiar şi atunci când ea nu-i satisface aşteptările. De aceea d. Churchill, de câteori a luat cuvântul în parlamentul britanic, nu şi-a ascuns gândul, n'a urmărit să menajeze anumite sentimente sau să dea cuvântării lui un colorit optimist, atunci când el nu se potrivea cu realitatea, nici să exagereze greutăţile atunci când avea conştiinţa că ele vor putea fi învinse. Aşa şi de data aceasta. D. Churchill, vorbind despre durata războiului cu Germania, a declarat fără înconjur că nu este exclus ca el să se prelungească încă mai multe luni, iar cel cu Japonia chiar 18 luni după ce va fi învinsă Germania hitleristă. Este evident că tocmai convingerea absolută că înfrângerea hitlerismului este asigurată şi că Germania s'ar mai putea zbate în spazmurile agoniei un timp mai mult sau mai puţin lung, a făcut pe d. Churchill să spue reprezentanţilor naţiunei britanice că nu trebue să fie slăbită sub nicio formă unitatea naţională până ce Germania nazistă nu va fi definitiv zdrobită. Rezistenţa pe care o mai opune azi Germania nu mai poate fi considerată ca o rezistenţă militară organizată. Este rezistenţa disperării, gata să recurgă chiar la războiul de guerilă numai cu scopul de a prelungi un sfârşit cert.

O reacţiune a poporului german în faţa certitudinei dezastrului ar putea grăbi fatalul deznodământ dar, după cum a spus d. Churchill, „după toate izvoarele de ştiri, se pare că populaţia civilă este cufundată în apatie şi cu siguranţă că oricine s'ar agita împotriva poliţiei regimului, ar fi imediat împuşcat sau decapitat. De aceea — a adăugat premierul britanic — nu se poate pune nimic în legătură cu o răscoală politică în Germania".

Un popor astfel încătuşat nu e capabil de nici o reacţiune chiar dacă în rândurile lui s'ar găsi unii care să aibă viziunea clară a dezastrului. Dovada s'a făcut acum câteva luni cu încercarea generalilor cari au fost asasinaţi din ordinul lui Hitler.

In faţa acestei situaţii care trădează hotărîrea nebunească a omului nefast, care a dezlănţuit cataclismul mondial de a-şi salva propria lui viaţă şi a complicilor săi chiar cu preţul distrugerii totale a poporului german, ar fi desigur o greşală dacă s'ar nutri de pe acum speranţa unui sfârşit prea apropiat. De aceea, d. Churchill, n'a ezitat să atragă atenţia asupra realităţii şi să adauge:

„Totuşi nu ezit să declar că ar fi un act rău şi nedemn pentru faima ţării noastre dacă am frânge actualul aparat guvernamental înainte de a şti ce este cu Germania hitleristă". D. Churchill şi-a exprimat însă mulţumirea că „nu există niciun semn care să trădeze o asemenea dorinţă în niciunul dintre cercurile responsabile". Cu alte cuvinte unitatea naţională britanică este întreagă, înţelegerea între partide este intactă şi, neşovăitoare hotărîrea de a se păstra actuala formaţiune ministerială întemeiată pe coaliţia între partide şi actualul parlament. Aplauzele cu care au fost subliniate aceste declaraţiuni ale premierului britanic le-au confirmat şi le-au dat astfel expresiunea asentimentului unanim al ţării. Este un strălucit exemplu pe care naţiunea şi partidele politice engleze îl dau, exemplu îndrumător, exemplu de reţinut. In numele imperativului acestei solidarităţi care constitue la rândul ei o forţă morală împotriva Germaniei hitleriste, d. Churchill a arătat că actualul parlament trebue să fie proorogat şi că alegerile generale nu vor trebui făcute decât după terminarea războiului împotriva Germaniei. Atunci partidele politice îşi vor putea relua libertatea şi, însuşi d-sa va cere Coroanei dizolvarea Parlamentului.

„In prezent însă — a adăugat d. Churchill — toate partidele trebue să se pună sub acelaşi steag şi să lucreze cu energie şi unitate neclintită pentru misiunea comună".

Cu aceste înţelepte cuvinte, asupra cărora trebue să se oprească gândul tuturor oamenilor politici din ţările care duc lupta contra forţelor asupritoare şi pentru cucerirea libertăţii, şi-a încheiat d. Churchill cuvântarea.

Ele constitue un imperativ al ceasului de faţă.

AUDIENŢE DE LUCRU LA M. S. REGELE

COMUNICAT Nr. 21

Mareşalul Curţii Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 1 Noembrie 1944, Majestatea Sa Regele a primit în audienţă de lucru pe domnii:

— General de corp de armată adjutant Sănătescu Constantin, preşedintele Consiliului de miniştri şi ministru ad-interim la Departamentul Economiei Naţionale şi finanţelor;

— Grigore Niculescu-Buzeşti, ministrul afacerilor străine;

— Dimitrie D. Negel, ministrul agriculturii şi domeniilor şi ad-interim la justiţie;

— Colonel Nicolae Cristea, prefectul Poliţiei Capitalei;

— Colonel magistrat Ionescu Radu, directiorul general al Poliţiilor.

DISCUŢII IN JURUL MAJORĂRII SALARIILOR IN INTREPRINDERILE PARTICULARE

Am scris la timp că funcţionarii şi muncitorii din întreprinderile particulare, nemulţumite cu sporurile de salarii acordate prin decizia din 27 Septembrie a. c., au cerut sporuri noui.

Comisariatul general al preţurilor a numit o comisie din care au făcut parte şi reprezentanţi ai muncitorilor şi funcţionarilor din întreprinderile particulare, delegaţi ai industriaşilor şi patronilor, delegaţi ai ministerelor muncii şi finanţelor precum şi tehnicieni ai comisariatului general al preţurilor.

Lucrările au fost prezidate de d. Mihail Gr. Romaşcanu, comisarul general al preţurilor asistat de d-nii A. Smădu, secretar general şi G. Marchidan, subdirector.

CERERILE LUCRĂTORILOR

S'a examinat memoriul lucrătorilor şi funcţionarilor prin care cer ca salariile din anul 1940 să fie multiplicate cu indicele de scumpete al anului în curs.

După calculele prezentate de lucrători şi funcţionari acest indice ar fi 19, (deşi memoriul Ugirului I-a stabilit la 6.5).

In urma discuţiilor argumentate, muncitorii au acceptat indicele 10, care să fie multiplicat cu salariul de bază din 1940, sumă susceptibilă apoi de majorare comform scării mobile a costului vieţii.

Au mai cerut majorarea alocaţiei pentru copii la 1500 lei lunar ca şi la funcţionarii publici.

PUNCTUL DE VEDERE AL PATRONILOR

Patronii nu s'au opus în principiu acestor cereri. Divergenţele au intervenit însă atunci când s'a pus problema preţurilor reale care reprezintă costul vieţii.

Dacă se iau în considerare preţurile oficiale ale produselor de imediată necesitate, atunci diferenţele ar atinge indicele precizat de tehnicieni.

Dacă însă se discută preţurile produselor care se vând pe sub ascuns, atunci, problema capătă alt aspect.

S'au mai adăugat şi sacrificiile făcute de patroni prin distribuiri gratuite de îmbrăcăminte, prin întreţineri de cantine cu preţuri reduse, graticaţii, etc. Aceste divergenţe n'au îngăduit să se ajungă la un acord.

Deocamdată patronii au consimţit la majorarea alocaţiei de familie şi la aplicarea scării mobile a salariilor, considerând însă această majorare de aplicaţie regională.

Problema a rămas să fie rezolvată de delegaţia economică a guvernului.

❖

şedinţă eri, sub preşedinţia d-lui g-ral adjutant C. Sănătescu.

Această problemă cerând o mai amănunţită cercetare, a rămas să fie discutată într'o şedinţă viitoare.

D. Eden a sosit la Roma

Roma, 1 Noembrie (Rador). — Se anunţă oficial că ministrul de externe englez, Anthony Eden, a sosit Luni la Roma şi în prezent vizitează pe generalul Alexander, pe front.

❖

Roma, 1 Noembrie (Rador). — In legătură cu vizita d-lui Eden în Italia, ambasada britanică din Roma anunţă că ministrul de externe britanic a văzut pe primul ministru al Italiei, ministrul de externe italian şi reprezentantul Italiei la Londra.

ARMATA SOVIETICĂ SE INDREAPTĂ CA UN VAL URIAŞ SPRE BUDAPESTA

Moscova, 1 Noembrie (Rador). — Duncan Hooper, corespondentul special al agenţiei „Reuter" la Moscova, telegrafiază:

Vârfurile blindate sovietice se găsesc Miercuri dincolo de Kecsksmet, localitate situată la 50 de mile sud-est de Budapesta, şi unde trupele armatei roşii au pătruns încă de Marţi. Ele se desfăşoară prin bătălii de stradă dârze pentru a tăia căile de retragere ale inamicului. Germanii şi ungurii rezistă prin casele transformate în fortăreţe, în vreme ce trupele sovietice îşi deschid drum către centrul oraşului.

Ultima telegramă de pe frontul din Ungaria spune: „In toate direcţiile, între Tisa şi Dunăre, loviturile armatei roşii sunt tot mai puternice".

Armata roşie se îndreaptă către Budapesta ca un val uriaş, coloanele de tancuri împingând înlături unităţile germane şi ungureşti. Aceste unităţi inamice sunt încercuite şi curăţite de trupe de asalt, care manevrează rapid peste câmpii, în camioane şi motociclete. Tancurile sovietice înaintează într'o perdea de artilerie antitanc şi tunuri mobile, astfel încât contraatacurile germane pot fi imediat sdrobite şi înaintarea continuă fără întrerupere.

Declaraţiile d-lui Kalinin, preşedintele Uniunii Sovietice

Moscova, 1 Noembrie (Rador). — *Corespondentul agenţiei „Reuter" transmite:*

Preşedintele Uniunii Sovietice, Mihail Kalinin, a declarat astăzi că germanii au suferit pierderea a peste un milion de oameni în luptele din diferite sectoare ale frontului de răsărit, între 24 Decembrie 1943 şi 3 Septembrie 1944.

Dintre aceştia, 100.000 de germani au fost ucişi pe primul front ucrainian, între 24 Decembrie 1943 şi 13 Ianuarie 1944, când alţi 50.000 au fost ucişi şi 61.000 au fost luaţi prizonieri în Crimeea.

In prima lună a ofensivei de vară a armatei roşii din acest an, germanii au pierdut 381.000 de morţi şi 158.000 de prizonieri.

In ofensiva din sud, care s'a terminat cu sdrobirea armatei a şasea germană, între 20 August şi 3 Septembrie, germanii au pierdut 256.000 de oameni ucişi şi capturaţi.

In aceeaşi perioadă de timp, germanii au pierdut peste 3800 de tancuri, dintre care 2735 au fost distruse în cursul ofensivei de vară a armatei roşii din acest an, în Rusia Albă.

❖

Stockholm, 1 Noembrie (Rador). — Preşedintele Uniunii Sovietice Kalinin a prezis astăzi că într'un viitor nu prea îndepărtat armatele britanice, americane şi sovietice se vor întâlni pe teritoriul german.

El a mai declarat că prăbuşirea forţelor germane în Polonia, Iugoslavia, Cehoslovacia şi Norvegia de nord este iminentă.

Deocamdată, pe câmpia ungară apărările germane au fost sdrobite şi Mareşalul Malinovski a dat trupelor sale parola „Inainte spre Budapesta".

Informaţii primite din Moscova arată că forţele ruseşti înaintează impetuos spre capitala Ungariei, de care se apropie mereu. Unele detaşamente au şi început să ocolească pentru a tăia retragerea garnizoanei germane din Budapesta.

Forţele generalului Petrov şi-au accelerat şi ele înaintarea la nord-est de Budapesta şi iau numeroşi prizonieri.

Ruşii au făcut o spărtură atât de adâncă şi atât de largă în apărarea germano-ungară, încât se spune că ungurii se pregătesc să-şi părăsească capitala.

Ruşii luptă cu furie pentru a curăţi întregul teritoriu sovietic inclusiv Republicele baltice, înainte de sărbătoarea naţională dela 7 Noembrie. Tancurile lor, însoţite de infanteriştii, au trecut principala linie de apărare germană din Letonia la nord de Vainode şi îşi lărgesc acum pătrunderea spre nord şi vest.

PASTORALA I.P.S. PATRIARH NICODIM

I. P. S. Patriarh Nicodim a adresat credincioşilor următoarea pastorală:

NICODIM,

Din mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Bucureştilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei, locţiitor al Cezareei Capadociei, Patriarh al României şi preşedinte al Sf. Sinod.

Tuturor bine credincioşilor creştini şi clerului Sfintei noastre biserici ortodoxe române har şi pace dela Dumnezeu, Părintele cel Ceresc, iar dela Noi Arhierească binecuvântare.

IUBIŢII MEI FII DUHOVNICEŞTI,

Când marea vieţii se învolburează glasul cârmaciului trebue să se facă mereu auzit. De aceea şi cuvântul Nostru către voi se repetă mai des decât în alte timpuri.

Vremurile pe care le trăim, vremuri de grele încercări pentru întreaga omenire, dar cu osebire pentru ţara noastră, cer dela toţi fiii ei sforţări neobişnuite pentru a putea ieşi la liman. Avem de luptat cu lipsuri materiale şi cu răvăşiri sufleteşti, avem de vindecat răni trupeşti şi sufleteşti, toate urmări ale războiului.

Pentru aceasta nevoe de trudă multă, de sudoare, de spirit de jertfă, de înţelegere între toţi fiii ţării, de ascultarea stăpânirii şi de multă, de foarte multă credinţă şi nădejde în ajutorul lui Dumnezeu, fără de care nimic nu putem isbuti, căci „Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă slavă Ţie".

Toţi trebue să fie la datorie: plugarul la munca ogorului, meşteşugarul la atelier şi la meşteşugul lui, slujbaşul neadormit la sujba şi ostaşul la apărarea ţării. Pentru fiecare din aceste categorii de muncitori, se cere mai mult ca niciodată muncă, unire şi veghere continuă.

Ţara s'a găsit la o aşa cotitură a destinului său, încât fiecare e dator să mulţumească lui Dumnezeu, că a binecuvântat-o cu un Rege tânăr şi înţelept, care să fie în stare să schimbe macazul destinului ei prin actul dela 23 August 1944. Din această sdruncinătură însă, prin care ţara s'a salvat dela o distrugere ne mai pomenită, s'au resimţit toate mădularele ei, aşa încât fiecare să caute de acum împlinirea datoriei numai în pace şi în linişte. Cine are urechi de auzit să audă! Patria are nevoe de linişte întocmai ca un organism după o boală cumplită.

In mâinile plugarului stă posibilitatea de hrană a tuturor fiilor acestei ţări. Cunose toate lipsurile plugarului din momentul de faţă, dar îmi dau seama şi de marea răspundere pe care el o are pe umeri, cât şi de cuminţenia cu care trebue să-şi urmărească îndatoririle acum, când pretutindeni au fost stânjenite muncile câmpului atât de mult. Aşa dar, fiecare să muncească cu răvnă, neprecupeţind timpul, pentru a aduna totul de pe câmp şi a însămânţa cât mai multe ogoare, căci lipsa mâncării este cel mai rău sfătuitor al omului.

Jalea ce ţi-o provoacă în suflet dărâmăturile din oraşe arată deasemenea ce câmpuri întinse de muncă au meşteşugarii tuturor breslelor şi ce mare trebue să le fie încordarea la muncă.

Iar rănile timpurilor grele pe care le supravieţuim îndeamnă pe fiecare slujbaş să fie la datorie, dela cel mai mare până la cel mai mic, toţi deopotrivă de necesari în posturile ce ocupă.

La hotare ostaşii noştri îşi fac cu prisosinţă datoria. Spiritul lor de jertfă a stârnit admiraţia lumii şi a atras lauda comandanţilor oştirilor aliate. Pe umerii lor apasă povara cea mai

(Continuare in pag. 2-a)

SITUAŢIA INTERNAŢIONALĂ

de profesorul colonel A. ERUSALIMSKY

Reproducem mai jos articolul profesorului Arcadii Erusalimsky, apărut în ziarul „Krasnaia Zvezda" din 24 Octombrie cu privire la situaţia internaţională.

Colonelul Arcadii Erusalimsky a vizitat Bucureştii şi România în cursul lunii Septembrie a. c., şi a cunoscut realităţile ţării noastre, prin întrevederile pe cari le-a avut cu reprezentanţii vieţii noastre politice. Profesor titular al catedrei de înalte ştiinţe diplomatice şi politice a Universităţii din Moscova, este în acelaşi timp redactor al ziarului Armatei Roşii, „Krasnaia Svezda", scriitor şi strălucit conferenţiar.

Iată articolul:

„Nici un eveniment internaţional n'a atras mai mult luarea aminte a tuturor ţărilor din lume decât rezultatul conferinţelor care au avut loc la Moscova între 9—18 Octombrie între şeful guvernului sovietic I. V. Stalin şi comisarul poporului pentru afacerile externe V. M. Molotov, pe deoparte, şi primul ministru al Marei Britanii, d. Winston Churchill şi ministrul de externe Anthony Eden, de cealaltă.

Aceste conferinţe sunt o urmare firească a întâlnirii de la Quebec dintre d. Churchill şi preşedintele Roosevelt, întâlnire care a avut drept scop stabilirea şi coordonarea viitoarelor măsuri militare din Europa occidentală.

Conferinţele dela Quebec şi Moscova joacă un rol de cea mai mare importanţă în stabilirea şi consolidarea politicei Naţiunilor Unite, atât în domeniul militar cât şi în cel politic, scria ziarul „Times". Conversaţiile care au avut loc la Moscova cu participarea U.S.A., reprezentate de ambasadorul Averill Harriman, în calitate de observator, dovedea în primul rând, eficacitatea şi tăria prieteniei de războiu între cele trei mari naţiuni democratice U. R. S. S., U. S. A. şi Marea Britanie. Rezultatul conferinţei dela Moscova a făcut din această tărie o evidenţă. Această prietenie de nezdruncinat este dovedită atât prin frazele comunicatului anglo-sovietic, care ne-a adus la cunoştinţă că multe probleme politice, care prezintă interese generale au fost discutate, examinate din toate punctele de vedere, într'un spirit sincer, liber şi înţelegător, — cât şi mai ales prin rezultatele obţinute, atât în domeniul politic cât şi în domeniul strategiei generale, al cărei scop este distrugerea completă a inamicului comun: Germania hitleristă. Conferinţa dela Moscova, care a necesitat atâta timp şi muncă, a fost însufleţită neîntrerupt de spiritul hotărîrilor luate la Teheran, care aşa cum a dovedit-o realitatea prin fapte, au adus roade atât de decisive şi folositoare. Cea mai bună dovadă a succesului obţinut de conferinţa dela Moscova,

(Continuare in pag. 2-a)

Groaznică nenorocire de cale ferată la Craiova

60 de morţi şi peste 100 de răniţi

Craiova, 1 Noembrie

Astă noapte la ora 1, în gara Craiova s'a întâmplat o groaznică nenorocire.

Trenul de marfă 1521, care venea dela Bucureşti, condus de mecanicul Păun R. Toma, a lovit în plin un tren militar care manevra dela rampa militară spre gară, urmând să i se dea plecarea. Lovitura a fost atât de puternică, încât numeroase vagoane au fost complet sfărâmate şi aruncate de pe linie. Altele s'au încălecat, apucând sub ele pe toţi cei care se aflau îmbarcaţi.

Numărul morţilor scoşi de sub sfărâmăturile vagoanelor trece de 60, iar al răniţilor trece de 100. Mulţi dintre răniţi sunt în stare gravă, aşa că numărul morţilor va spori.

La faţa locului au sosit reprezentanţii autorităţilor militare şi civile, care au început cercetări. Vinovat de această catastrofă a fost găsit mecanicul trenului 1521, care nu s'a conformat semnalului de oprire şi a intrat cu viteză în staţie. El a fost arestat.

In vederea cercetărilor sunt ţinuţi la dispoziţia autorităţilor impiegaţii de mişcare, care au fost de serviciu în timpul nenorocirii.

... S'au deschis pleoapele

RENAŞTEREA COMERŢULUI DE CEREALE

Arătam cu alt prilej că naţionalizarea întreprinderilor, pentru care demagogia nazistă bătuse atâta monetă falsă, s'a dovedit, în realitate, încă una din experienţele nefericite făcute în ultimii ani pe spinarea ţării. Intr'adevăr, dacă pentru câţiva autohtoni naţionalizarea a putut să însemne un nesecat isvor de abuzuri şi de îmbogăţiri nemeritate, în ultimă instanţă ea n'a făcut decât să pregătească procesul unei reale şi sistematice înstrăinări a surselor de bogăţie ale ţării, care rând pe rând încăpeau pe mâna minoritarilor germani din ţară sau acaparatorilor din Reich.

In scurt timp ne-am fi trezit astfel, în locul naţionalizării economiei româneşti, cu GERMANIZAREA ei.

Dela acest iureş n'a scăpat, fireşte, nici comerţul nostru cu străinătatea şi mai cu deosebire comerţul de cereale. Sub trecutul regim acest comerţ putea să fie practicat de orice venetic nazist pripăşit din toate unghiurile Germaniei hitleriste: în schimb, el nu mai putea fi exercitat de evreii români, cu veche experienţă, cu firme cunoscute, cu vechi state de serviciu în această ramură destul de riscantă şi de dificilă. Li se interzise prin lege dreptul acesta. Desfiinţându-se firmele individuale evreeşti, rămăseseră în activitate doar câteva societăţi anonime, având drept singur obiectiv: valorificarea produselor agricole. Dar chiar acestea — deşi parte din ele aveau capital etnic românesc — au fost sistematic stingherite în funcţionarea lor, ba sub pretextul că una păstra la conducere un director evreu-român, ba că alta avea un consiliu de ad-ţie... filo-englez.

Aşa s'a făcut că exportul produselor agricole, vreme de patru ani, sub imperiul controlului nazist, a fost comprimat numai în anumite mâini agreate de legaţia germană din Bucureşti.

Procedeul era simplu: firmele vizate pentru prigoană erau menţionate legaţiei Killinger, cu învinuirea că refuză cooperarea la export pentru Reich. In consecinţă, statul major economic german, de sub conducerea dualităţii Clodius-Neubacher, întocmea tablouri de firmele proscrise şi le trimetea Berlinului. De aci ministrul de resort al Reichului le difuza în ţările neutre cu decretul de listă neagră. Listele negre erau transmise burselor europene de cereale, iar cumpărătorii de pe pieţele respective erau astfel avizaţi să nu încheie angajamente cu cei proscrişi, sub ameninţarea că în caz contrar li se confiscă cerealele pe traseul german.

Decretul Reichului specifica anume că firmele trecute pe lista neagră nu pot căpăta autorizaţie de transit prin Germania pentru cerealele româneşti.

Şi e locul să arătăm aci că nu puţine au fost cazurile când germanii au confiscat şlepuri cu cereale destinate Elveţiei sau Suediei, şlepuri care flotau pe Dunăre prin Germania (Bratislava-Viena), doarece le lipseau autorizaţiile de transit. De aci un cortegiu de neajunsuri: discredit în străinătate pentru nelivrarea mărfurilor, neplăceri cu Banca

(Continuare in pag. 2-a)

SPORURILE DE SALARII

Cererea de a se stabili salarizarea muncii potrivit costului real al vieţii de toate zilele, este evident îndreptăţită pretutindeni şi de aceea trebue găsită calea armonizării acestor două puncte.

Nu este vorba, cum ar fi logic, de un trai mai bun, mai îndestulat; nici de procurarea agrementelor cari fac viaţa mai senină — carte, teatru, etc. — viaţă completă la care au dreptul toţi cei cari muncesc oriunde şi sub orice formă, ci pur şi simplu — pentru vremurile grele de azi — de acoperirea nevoilor stricte, simple, ale existenţii cotidiene: minimum de hrană, minimum de îmbrăcăminte pentru salariaţi şi pentru familiile lor. Scumpetea creşte mereu în măsura simţită de toţi. Fenomenul economic — sporirea salariilor provoacă scumpirea traiului — ia la noi proporţii, nebănuite. Dar salariatul nu se hrăneşte cu explicaţia teoretică a fenomenului; ci cu constatarea controlabilă a disproporţiei dintre ceeace primeşte el şi ceeace trebue să dea pe cumpărăturile strict necesare. Urcarea salariilor devine paliativ, dacă nu intensificăm aprovizionarea şi nu ajustăm impunerile asupra câştigului provenit din munca lucrătorului şi funcţionarului.

La fiecare spor de scumpete acordat salariatului particular intervine inevitabil sporul progresiv al fiscalităţii de toate nuanţele.

Un lucrător calificat care ar avea 6816 lei pe săptămână şi ar avea şi un spor de ore suplimentare de încă 3000 lei, îi se reţine pe stat — în afară de celelalte dări şi prestaţii — 1341 lei impozit pe salariu, 453 lei, Casa asigurărilor plus Casa construcţiilor şi T. B. C., adică 1800 lei pe săptămână. Un şef de echipă care ar avea 7680 plus 3107 lei ore suplimentare îi se reţine pe stat 1497 +453+10 lei, pe săptămână ceeace revine la peste 8000 lei lunar.

Unui funcţionar mic cu 24.000 lei lunar nu îi mai rămâne în mână decât 18.853 lei, iar unui uşier cu 20.500 lei lunar, un sfert din leafă merge direct la impozite prealabile.

Trebue o revizuire, o ajustare a acestor taxe ale fiscului şi asigurărilor sociale. Trebuie ca sporurile de scumpete să nu mai fie lovite de impuneri, aşa

(Continuare in pag. 2-a)

SALONICUL OCUPAT DE TRUPELE ENGLEZE

Londra, 1 Noembrie (Radio). — Trupele britanice au ocupat azi oraşul portuar Salonic.

COMEMORAREA ZILEI DE 7 NOEMBRIE LA BUCUREŞTI

Ziua de 7 Noembrie este aniversarea revoluţiei ruse. Pentru comemorarea acestui important eveniment din viaţa marei naţiuni ruse, Frontul naţional-democratic a hotărît să organizeze un festival la Opera Română şi o manifestaţie de stradă.

GUVERNUL ROMÂN A RUPT RELAŢIILE DIPLOMATICE CU JAPONIA

Guvernul român a hotărît a rupe relaţiunile diplomatice cu Japonia. Hotărîrea a fost comunicată eri Legaţiunii Japoniei la Bucureşti.

TRUPELE SOVIETICE ŞI ROMÂNE AU AJUNS PE TISA

MARELE STAT MAJOR AL ARMATEI

COMUNICAT

ASUPRA OPERAŢIUNILOR DIN ZIUA DE 1 NOEMBRIE 1944

In Ungaria de nord-est, trupele române, în legătură cu cele sovietice, înfrângând dârza rezistenţă a inamicului au ajuns pe Tisa.

Au fost cucerite localităţile: Vasmegyer, Kek, Gegeny, Ajak, Kis Varda, Kekze, Tisa Kanyar, Dombrad.

Intre Tisa şi Dunăre, forţele sovietice, în colaborare cu trupele române, continuă a realiza noui câştiguri de teren.

In noaptea de 31.X/1.XI avioane inamice au bombardat gara Arad şi oraşul Timişoara.

Au fost semnalate pierderi în rândurile populaţiei.